

Aktívabban, felkészültebben, szervezettebben

Hagyomány, hogy ilyenkor tavasszal az ifjúság nagy politikai rendezvények sorozatával emlékezik meg forradalmar elődeiről, a három tavasz karcosairól. Ezek a rendezvények kifejezik, hogy fiataljaink egyetértően azzal a politikával, amit pártunk a fejlett szocializmus építéséért folytat. E politika azokat a haladó elképzeléseket valósítja meg, amelyekért 1948., 1919. és 1945 leghaladóbb erői harcoltak.

Unnepeinken azonban nemcsak elődeink tetteire kell emlékeznünk. Ilyenkor azzal is számot kell vetni, hogy mi mit tettünk és mit teszünk a megkezdett munka folytatása érdekében. A fejlett szocialista társadalom építésében nagyon fontos az a tevékenység, amit a marxizmus-leninizmus, a szocialista tudatoság, a szocialista életmód terjesztése érdekében végzünk.

A KISZ KB 1974. áprilisi határozata után jelentősen fokozódott az alapszervezetek politikai aktivitása. Azok a formai lehetőségek — évenkénti új tagkönyv, politikai képzési rendszer — amelyek lehetővé tették az aktivitás növekedését, enyhől, hibás szemlélet kialakulásához vezettek. Egyes alapszervezetek vezetői úgy gondolták, hogy a munka javítása érdekében elegendő annak mennyiségét növelni. Hamar nyilvánvalóvá vált azonban, hogy a KISZ-munkával szemben támasztott állandóan növekedő követelmények a munka minőségi javítását teszik szükségessé. Politikai munkánkban számolnunk kell azzal, hogy a keletnyugati politikai enyhüléssel és a gazdasági kapcsolatok bővítésével egyidőben az ideológiai harc fokozódik és az ellenséges propaganda célpontjai elsősorban az értelmiségiek és a fiatalok, akiknek elméleti felkészültségük jó, de tapasztalatuk kevesebb, így ellenségeink reménye szerint könnyebben megingathatók. Az általunk végzett jobb munka még azért is szükséges, mert országunk fejlődése nem mentes ellentmondásoktól, amelyeknek egy része törvényszerűen bekövetkezik egy adott fejlettségi szinten, másik részük emberi gyengeségek, hiányosságok következményei.

Mindent figyelembe véve szerveztük meg saját politikai képzési rendszerünket, amelyben az alapszervezeti ifjúsági vitakör a legelterjedtebb forma. Ezek mindenki számára lehetőséget teremtenek arra, hogy véleményüket kifejtse és a különböző vélemények képviselői vitakozzanak. Vitaköreink munkája az elmúlt évben sokat javult. Ezt bizonyítja az is, hogy a korábbi „veszélytelen” külpolitikai témák mellett egyre több „kényes kérdés” is napirendre kerül. A javulás azonban nem azt jelenti, hogy ifjúsági vitaköreink a legnagyobb rendben vannak. Legnagyobb problémánk a körök egy részénél jelentkező passzivitás. Ennek okai abban keresendők, hogy a napirendre tűzött téma néha nem olyan, amiről érdeklődni lehet, illetve az érdekes témából nem megfelelő a résztvevők felkészültsége. Ennek felszámolása főleg rajtunk múlik. Ehhez sok segítséget kapunk az orvosegyetemi pártalapszervezetektől és a SZOTE Marxizmus—Leninizmus Intézetétől. Ugyanakkor a résztvevők passzivitásának más, általunk nem befolyásolható okai is vannak. Például a hallgatók erős szakmai terhelése, mind a megtanulandó tananyag, mind az órarendi elfoglaltság tekintetében, a vitaköri foglalkozásokra megfelelő helyiségek hiánya, mind a passzivitást segítik.

Eszmei-politikai nevelőmunkánk természetesen nem az alapszervezeti vitaköröknél kezdődik. Munkánk végzéséhez ismerünk kell a fiataloknak bizonyos dolgokról alkotott véleményét. Ennek érdekében vezettük be öt évvel ezelőtt az alapszervezetektől rendszeresen beszédett politikai információs jelentéseket. Ezeket az alapszervezetek vezetői állítják össze, megírva benne minden, az alapszervezet éllete szempontjából fontos eseményt és az általuk kiváltott politikai hangulatot. Az információs jelentéseket további munkánkban sokoldalúan tudjuk felhasználni. Ha például egyszerre több alapszervezet jelzi, hogy egy bizonyos téma foglalkoztatja a hallgatókat, akkor az adott témából összegyűjtött szintű tájékoztatót rendezünk, amit ismert szakemberek tartanak. Ha csak kisebb közösségeket érdeklő probléma vetődik fel, akkor ennek a közösségnek alapszervezeti szinten tartunk tájékoztatót.

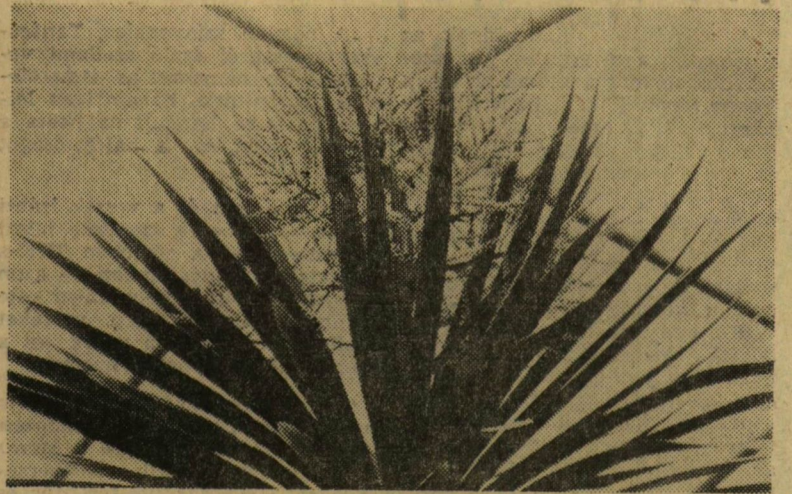
A csoportoknak tartott viták és tájékoztatók mellett nagy jelentőségűek a kollégiumokban működő stúdiók. Sajnos anyagi lehetőségeink megakadályozták, hogy ezeknek technikai felszereltsége elérje a szükséges szintet. A stúdiók lelkesedése pedig nem elegendő ahhoz, hogy ez a fontos propagandaeszköz olyan hatékony legyen, mint amilyen lehetne.

Szervezeti és technikai adottságaink mellett elengedhetetlen feltétele politikai munkánk, hogy megfelelően képzett káderek végezze. Ennek érdekében az önképzési feladatok kijelölése mellett több szervezett képzési lehetőséget biztosítunk KISZ-vezetőinknek. Fiatal, vagy először megválasztott vezetőink a titkárképző tanfolyamokon és az aktivisták körén vesznek részt. Ezeknek a tanfolyamoknak a tananyagát jelentősen kibővítettük, így a KISZ KB Politikai Képzési Osztálya által kiadott tananyag mellett több olyan anyag szerepel, amit az orvosegyetemi KISZ-vezetők munkájukban hasznosítani tudnak. Az idősebb vezetők számára úgynevezett reszortvezetőképző foglalkozásokat tartunk. Ezeket a foglalkozásokon az általános vezetői ismereteken túl az adott reszortmunkához szükséges szakismereteket adunk át.

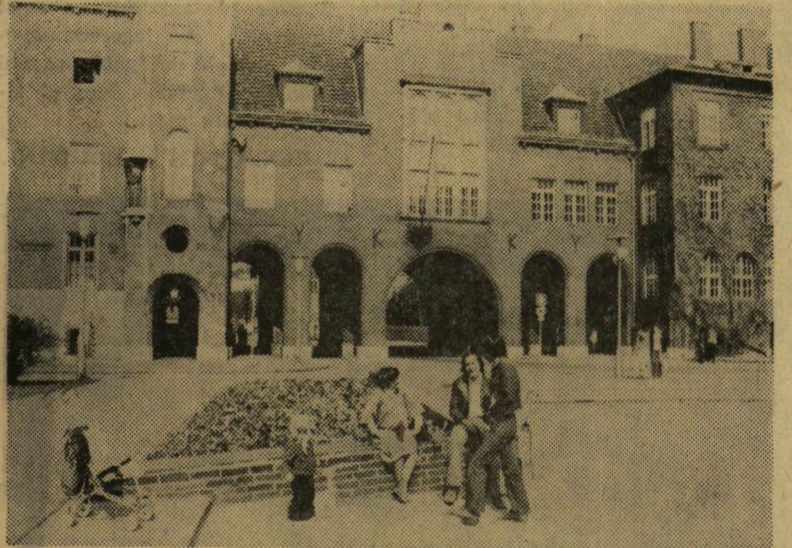
A politikai munka eredményességét lemérni, és objektíven kifejezni nagyon nehéz. Az a KISZ-munka egészségéhez és a mindennapi élethez sok szállal kötődik, vele szoros kölcsönhatásban van. Végzett munkánk eredményessége függ egész szervezetünk tevékenységétől és fordítva. Feladatunk tehát, hogy munkánk minőségének további javításával, szervezeti és emberi adottságaink optimálisabb kihasználásával legalább olyan mértékben járuljunk hozzá országunk és pártunk céljainak megvalósításához, mint eddig.

KALMÁR NAGY KÁROLY

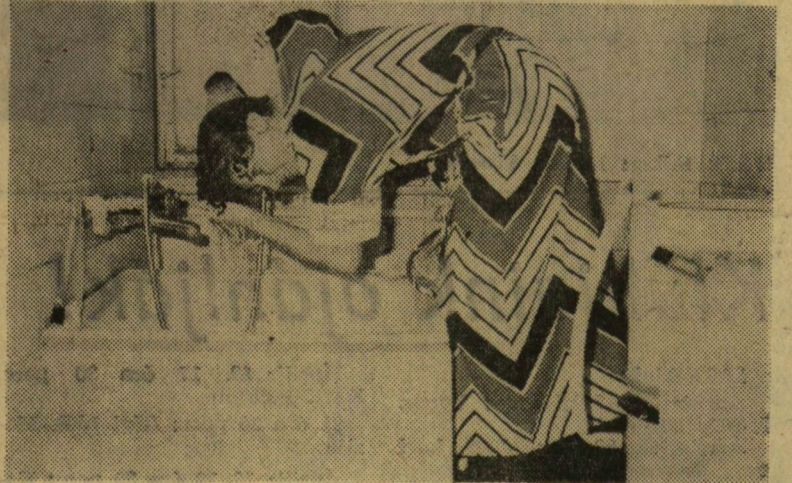
Tavaszi pillanatok

A tavasz eleji napsugarak csalogatják az embert a fűvészkertbe, nézen szét, figyelje meg, hogyan éled újjá a természet. Az idei fűvészkerti „csodák” egyike a képünkön látható Cordyline australis, vagyis a lilomfa virágása.

Ilyen kellemes napsütésben szívesen ülnek ki az emberek egy kis tere-ferére, az Aradi vértanúk terén. (Persze, csakis azok, akik nem félnek a szeplőktől.)

A természet megújulását mi is követjük, ki így, ki úgy...

Tavasszal sem utolsó szempont a kondíció, s ilyenkor még a házas ember is irigylésre méltó

A testi megújulást követheti a lelki újjáéledés, baráti eszmecsere és sörözés formájában

Mit csinálnak a háziyomdában?

A nemrég megvásárolt DELÉP-székházban a főbejárattal szembeni fehér ajtó könnyen elkerüli az ember figyelmét. Pedig ami mögötte van, az gyakran beszédtema oktatók és hallgatók körében egyaránt.

Az említett ajtó után kanyargós lépcsősor vezet feléle, a pincészetben a József Attila Tudományegyetem sokszorosító üzeme található. Aki ismeri a Lillom utcai „székhelyüket”, már a bejáratnál megállapíthatja, itt jobbak a körülmények, a feltételek a munkához. Több helyiséggel rendelkeznek, kövezet helyett parketta fedí a padlót.

Lengyel Gábor, az üzem vezetője fejbőlintással nyugtázza észrevételeinket, majd rövid sétára invitál az egyetem háziyomdájában.

Így készülnek

Az üzemben sokszorosított jegyzetek, kiadványok útját járjuk végig. Elsőként a fényképszobát keressük fel.

— Ebben a helyiségben két fotógép található. — magyarázza Lengyel Gábor — Az adminisztrálás után a kéziratok először ide kerülnek. Itt elektrostatikus eljárással lefényképezük az oldalakat, majd szárítás után alumínium lemezre kerül a szöveg vagy ábra. Naponta egyébként a két berendezéssel 160 oldalt tudunk lemásolni.

A lemezek innen a lúgozóba jutnak, ahol vegyszeres kezelésnek vetik alá őket. A következő állomás a kötőterem. Ez a legnagyobb helyisége az üzemnek: itt helyezték el a négy romayor of-

szet nyomógépet, melyek közül három állandóan üzemel, a negyedik a tartalék. E mellett két vágó- és egy kötőgép segít a nyomdatermek elkészítésében. A munkákat jelenleg két fényképező, egy kéziszedő, egy könyvkötő és öt betanított munkás végzi.

Lengyel Gáborról az irodában azt is megtudom, hogy évente hat-hétszáz anyag nyomtatására kapnak megrendelést.

— Milyen „termékek” készülnek tehát az egyetemi sokszorosítóban?

— Elsősorban házijegyzeteket sokszorosítunk. Ezeknek száma ugyancsak megnövekedett a korábbi évekhez képest. De a különböző aktákból is egyre többet rendelnek, mostanában egy évben már 3—4 kötet jelenik meg egy-egy tanszéktől. Ezenkívül tudományos diákköri füzetek, tudományos ülésekről szóló tájékoztatók, egyetemi szabályzatok és nyomtatványok, klubprogramok kerülnek ki üzemünkből. Időnként elvállaljuk középiskolai tájékoztatók készítését, vagy más intézmények megrendeléseit is.

Közös összefogással

— Ifjúsági parlamenteken és egyéb fórumokon is többször elhangzott: az egyetemi nyomda sokat segíthetne az égető jegyzethiányon, de nem felel meg teljesen az elvárásoknak...

— Annak, hogy a jegyzetek nem mindig készülnek el időre, több oka van. Az egyik — mint már említettem —, hogy rendkívül megnövekedett a számuk. Amíg két-három évvel ezelőtt a

nyomdai átfutási idő csupán három hónap volt, most ugyanez az idő fél-, vagy háromnegyed év. A másik dolog, hogy nagyon sok a visszatérő jegyzet. Ez alatt azt értem, a tanszékek megrendelik alacsony példányszámban valamely jegyzet nyomását, azután ezeket egy vagy két év múlva újra kell nyomni. Egyes kéziratok pedig túl későn kerülnek hozzánk, ezért sem készülhetnek el időre a jegyzetek.

Beszélgésünk során szó volt arról is, miként lehetne hatékonyabbá tenni a sokszorosító munkáját, elsősorban a tanulmányokhoz szükséges jegyzetek, anyagok elkészítésében. Az üzem vezetőjének véleménye szerint a határidők megrövidítésében nagy segítséget jelentene egyszerűen egy minimális létszámnövelés az üzemben, továbbá annak a jogi karon bevált gyakorlatnak az általánossá tétele, hogy a tanszékek a félév elején a hallgatóknak kiadott házijegyzeteket a vizsgán visszakérlik. Így nem lenne szükség ugyanannak a tananyagának évenkénti újranyomására, s nem kötné le az egyetemi nyomda kapacitásának jelentős részét. A házijegyzetek minél gyorsabb megjelentetéséhez az is nagyban hozzájárulna, ha a jegyzetek szerzői a nyomdai átfutási időt is figyelembe véve idejében adnák le a kéziratokat.

Az elmondottakból is kitűnik, az egyetem sokszorosító üzeme valóban sokat tehet a jegyzethiány megszüntetésében. Ehhez azonban valamennyi érdekelt összehangoltabb, nagyobb figyelemmel végzett munkájára is szükség van.

SZALAY ZOLTÁN